



□ Puolalaisryhmä Scena Plastyczna on Vaasan Kesässä ja Suomessa ensi kertaa.

Nukketeatteri kaataa kielimuurin

□ Puolassa on nukketatterilla pitkät perinteet. Vaasan kesässä vieraileva ryhmä Scena Plastyczna välittää tunteensa näyttämövarusteiden, musiikin ja namioiden avulla.

□ — Olen jättänyt puheen ja keskityn pelkästään kuvaan, kertoo ryhmän ohjaaja Leszek Madzik. Kieli ei siis ole ongelma — mikä onkin onni, sillä puolan kieli on asiaan vihkiytymättömälle jokseenkin hämmästyttävää kuultavaa.

Puolalaisryhmä on kaatanut pe-

rinteita, sillä Madzikin mukaan sanat ovat etusijalla puolalaisessa teatterissa.

Ryhmän esityksessä näyttelijä välittää ohjaajan tunteita ja visioita katsojille. Näyttelijä on esityksessä "koneenkäyttävä", mekanismien pyörittäjä, jonka vartalokin on näyttämövarustus. Onko näyttelijä siis näyttelijä Madzikin ohjauksesta? Kyllä näyttelijä tuntee olevansa näyttelijä, vakuuttaa ohjaaja.

Kuolema ja erotiikka

Madzik haluaa jakaa omat tunteensa muiden kanssa. Esityksen tavoitteena ei ole saarnata, opettaa tai moralisoida. Uskonolla on kuitenkin oma asemansa Madzikin teatterimaailmassa.

— Henkilökohtainen usko vaikuttaa tapaan tehdä teatteria, tulki kääntää. Ryhmä aloitti toimintansa vuonna 1969 Lublinin katoli-

nessa yliopistossa. Nukketeatteritoiminta alkoi yliopistossa heti toisen maailmansodan jälkeen. Katolisen kirkon perinteen mukaan Madzik tekee teatteria ennen kaikkea aikuisille. — En ole vielä valmis tekemään teatteria lapsille, on niin vaikea nähdä maailmaa lapsen näkökulmasta.

Teatteriesitys peilaa kuoleman ja erotiikan suuria kysymyksiä, Madzikin mukaan jokaisella ihmisellä on yhteisiä elämyksiä ja ongelmia. Esitys pohjaa puolalaisen kuvanveistäjän teoksiin.

Madzik kieltää — inttamisesta huolimatta — tekevänsä teatterissaan poliittikkaa. Hän kertoo kuitenkin, että puolalaiset näyttelijät tekevät työtä entiseen tapaan, esimerkiksi television boikotointi on lopetettu.

Esitettävä Herbarium on täysin Madzikin käsialaa: käsikirjoitus, laustus, ohjaus.